

SINDIKATI JAVNIH SLUŽBI

- ◆ Sindikat hrvatskih učitelja ◆ Samostalni sindikat zdravstva i socijalne skrbi Hrvatske ◆ Hrvatski liječnički sindikat
- ◆ Hrvatski strukovni sindikat medicinskih sestara – medicinskih tehničara ◆ Nezavisni sindikat zaposlenih u srednjim školama Hrvatske
- ◆ Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja ◆ Sindikat zaposlenika u djelatnosti socijalne skrbi Hrvatske

PROSVJED

REDAKCIJI DNEVNIKA HRVATSKE RADIO TELEVIZIJE

Molimo da vašim gledateljima omogućite istinit uvid o reakciji sindikata na Vladin prijedlog o ukidanju božićnice, regresa i dara za djecu. Naime, u Dnevniku Hrvatske televizije, u subotu 27. ožujka objavljen je prilog u kojem je na tendenciozan način urednica Dnevnika, gđa Dijana Čuljak, odlučila milijunskom gledateljstvu ponuditi svoju verziju „istine“ o sindikalnom prijedlogu a time i svoje shvaćanje pravednosti i solidarnosti. U uvodnoj riječi urednica informira što poslodavci misle o našim stajalištima, koja to zapravo nisu, da bi nakon toga cijeli prilog bio kreativna proizvodnja dokaza u prilog poslodavačke istine, i to izborom govornika, skućenim prostorom za sindikalnu istinu, te vidno pristranim komentarom autorice priloga.

Pri tome se urednica Dnevnika ne ustručava prenositi uvredljive i paušalne poslodavačke stereotipe na štetu radnika u javnim službama apostrofirajući njihovu privilegiranost. U čemu se sastoji privilegirani položaj medicinske sestre ili socijalnog radnika ili zatvorskog čuvara...? To nije rečeno. Možda time što imaju posao. Ali to ima i gđa Čuljak, zar ne?

Takva vrsta neobjektivnosti nije primjerena niti privatnim medijima, od kojih neki mjesecima vode bjesomučnu hajku protiv ljudi u javnim službama, a kamoli javnoj televiziji čiju pretplatu plaća 250 tisuća zaposlenih u javnim i državnim službama. Sada se i javna televizija na naše iznenađenje uključila u kampanju nesnošljivosti prema ljudima koji liječe, uče, skrbe i čuvaju naše građane i našu zemlju u vojsci, policiji, zdravstvu, školstvu...Dok je prizemni interes privatnika potpuno razvidan, o motivima urednice javne televizije da lansira neistine ostaje nam tek naslućivati.

Poguban je utjecaj ovakvih priloga na mentalno stanje cijele nacije, napad je to na rad kao vrijednost, na ljude koji počesto entuzijastički rade svoj posao, od bolnica, staračkih domova do škola. Takav pristup stvara razdor među radnicima i građanima, pri čemu se odgovornost za taj razdor imputira zaposlenicima i sindikatima a ne medijima koji ga doista proizvode. Koliko je to nepravedno i nerazumno uvjerite se iz sljedećih objašnjenja.

1. Sindikati javnih službi nisu tražili da Vlada ikome smanjuje ili ukine božićnicu i regres. Sindikati su Vladu tek upozorili da naše zaposlenike smije pozivati na solidarnost s radnicima koji mogu izgubiti posao (ili su ga već izgubili) samo ako to isto Vlada traži i od drugih radnika u granama koje dobro posluju (npr. banke, javna poduzeća, telekomunikacije...). **Nikako nije jasno zašto radnici u dobro stojećem gospodarstvu ne trebaju biti solidarni s radnicima u loše stojećem gospodarstvu, a to moraju biti radnici na Proračunu.** Zašto je za medicinsku sestru božićnica od 1250 kuna nedopustiva u uvjetima krize a za gradskog službenika ili radnika u financijskom osiguranju 1500 do 3000 kuna božićnice sasvim prihvatljivo svima u zemlji (pa i urednici Hrvatske televizije). Uklanjanje takvih razlika elementarna je stvar civiliziranih odnosa u nekom društvu.
2. Zabluda koju HTV prenosi iz poslodavačkih izvora temelji se na jednoj gruboj i paušalnoj pretpostavci o tome kako postoji cijeli javni sektor koji je privilegirani i cijelo gospodarstvo koje pati. Samo malo precizniji uvid pokazat će da su u javnom sektoru neki doista u izuzetno povoljnom položaju (većina javnih poduzeća), a neki godinama nedopustivo zapostavljeni s obzirom na stručnu spremu (učitelji, zdravstvo, vojska, socijalna skrb, državna uprava...). Isto tako, postoji ogromna razlika i unutar gospodarstva, npr. banke i građevinski sektor, ili prijevoznici i tekstilna industrija. Većina gospodarstva funkcionira (inače bi se raspao proračun i država), a neki čak beru vrhnje i u krizi. Ukupno je u zemlji radilo početkom 2009. godine oko 1,5 milijun ljudi. Od toga 250 tisuća u javnim i državnim službama i 110 tisuća u državnim poduzećima. Preostaje 1,1 milijun od kojih je 100.000 ljudi već dobilo ili će ovo proljeće otkaz dobiti. **Ostaje 1 milijun ljudi koji neće dobiti otkaz i od kojih bi ogromna većina također trebala biti solidarna s nesretnim radnicima čiji je posao ugrožen.** Ne bi li oporezivanjem svih božićnica mogli stvoriti namjenska sredstva za povećanje neljudsko niskih naknada za nezaposlene? Nije li to humano, obzirno i solidarno? Zašto javna televizija nije to zagovarala, kada se već upušta u zauzimanje stava. Takvo zalaganje bio bi doprinos humanosti i civiliziranosti naše zemlje.
3. Tvrdnja da privatni sektor ima 20% manje plaće nego javni sektor je također paušalna tvrdnja. Zna li autorica da te plaće može uspoređivati samo ako prethodno napravi korekciju s obzirom na različitu kvalifikacijsku strukturu zaposlenika. Npr. prosječna plaća u željeznici je 13% veća od prosječne plaće u obrazovanju. Koliko je to zastrašujući podatak najbolje oslikava stanje da na željeznici 43% radnika ima tek osnovnu školu dok u obrazovanju

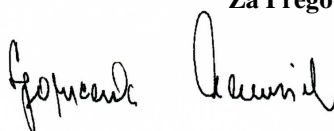
80% radne snage ima visoku stručnu spremu. Privatni sektor je generalno usporediv s državnim i javnim poduzećima (jer je kvalifikacijska struktura slična). Ali autorica očito nije mislila na državna poduzeća već na siromašne javne službe budući da Vlada potonjima namjerava uzeti božićnicu i regres, a ne i bogatim javnim poduzećima.

4. I na koncu gruba je neistina iznesena u Dnevniku da sindikati javnih službi nisu govorili o solidarnosti kada su radnici ostajali bez posla. U svim medijima, a osobito u emisijama Otvoreno Hrvatske televizije, naši su predstavnici zagovarali solidarnost s radnicima koji ostaju bez posla, pa smo i prihvaćali smanjenje plaća uz pravedne uvjete. Mi smo čak i pristali na smanjenje plaća od 6% i to smo potpisali nakon štrajka i pregovora. Naš štrajk nije bio zbog smanjenja plaća, već zato što Vlada nije prvotno pristajala obvezati se na povrat tog iznosa nakon izlaska iz krize, već je to učinila tek nakon pregovora i štrajka.

O ovim istinama vaši gledatelji nisu informirani. Molimo Vas ljubazno da im prenesete ovo priopćenje ili da našim predstavnicima omogućite razjasniti ove zablude.

U Zagrebu, 30. ožujka 2010.

**Za Pregovarački odbor sedam sindikata javnih službi
Koordinator Spomenka Avberršek**

SAMOSTALNI SINDIKAT ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI HRVATSKE
Spomenka Avberršek

SINDIKAT HRVATSKIH UČITELJA
Zvonimir Laktašić, v. r.

HRVATSKI LIJEČNIČKI SINDIKAT
dr. Ivica Babić, v. r.

HRVATSKI STRUKOVNI SINDIKAT MEDICINSKIH SESTARA – MEDICINSKIH TEHNIČARA
Anica Prašnjak, v. r.

NEZAVISNI SINDIKAT ZAPOSLENIH U SREDNJIM ŠKOLAMA HRVATSKE
Branimir Mihalinec, v. r.

NEZAVISNI SINDIKAT ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA
Vilim Ribić, v. r.

SINDIKAT ZAPOSLENIKA U DJELATNOSTI SOCIJALNE SKRBI HRVATSKE
Jadranka Ivezić, v. r.